

SVENS BIBELOVERSIGT - PETERS ANDET BREV

Bogens hvem, hvad, hvor:

Brevet er det andet af Peters to breve i NT og handler om at bevare den kristne tro ren fra vranglære og vanærende livsførelse. I en tid hvor apostlene begyndte at dø, blev der slået tvivl om virkeligheden i Jesu fysiske genkomst.

Med dette brev ville Peter understrege, at den lære de som apostle havde forkyndt, var fra Gud og fuldt troværdigt.

Forfatter: Brevet er skrevet af Simon Peter (1:1), og selvom det er skrevet i en ydmyg ånd (1:1; 3:15-16), understreger han sit apostolske vidnesbyrd (1:16-18; Mark 9:2-42) og autoritet (2:17-22).

Der gik noget tid, før brevet blev universelt anerkendt af de tidlige kirkekonciler, ikke på grund af indholdet, men fordi dets græske grammatik var væsentligt ringere end 1. Peter.

Kirkekonciler i det 2-4 årh. var meget forsigtige med at anerkende falske værker udgivet i apostlenes navne, men dette brevs usikkerhed blev ophævet, på grund af de ægte personlige detaljer fra Peters liv samt de klare ligheder i teologien mellem begge hans to breve.

1 Pet bedre græsk kunne forklares med Peter anvendelse af den græsktalende Silvanus som sin sekretær (1 Pet 5:12; ApG 15:40; 16:37).

Udover brevets interne vidnesbyrd om Peters forfatterskab findes der også eksterne vidnesbyrd hos tidlige kirkefædre som Klement af Rom (96), Klement af Alexandria (155-215).

Brevet er stilet til kristne generelt, men sandsynligvis sendt til samme kirker som 1 Pet (3:1-2; 1 Pet 1:1:1).

Tidspunkt: År 67 e.Kr. Brevet blev skrevet lige før Peters martyrium i Rom i år 68 (1:13-14; Joh 21:18-19).

Motiv: Peter skrev for at fastholde kirkerne i Lilleasien i den ægte kristne lære og advare dem mod at lade sig forføre af vranglære og stigende vantro (3:1). Han vidste, at han snart skulle dø og ønskede

at forsikre de kristne om sandheden i den apostolske lære (1:16-18, 3:15) og samtidig afsløre de forfalskninger i lære og moral, der var begyndt at opstå i menighederne. Han opmuntrede dem til ivrigt at fortsætte i deres efterfølgelse af Jesus (1:1-11; 3:11-12,17-18) og derved holde Kirkens bekendelse og livsførelse ren.

Bogens opbygning:

1:1-2	Indledningshilsen
1:1-2	Hilsen til menighederne med bøn om Guds nåde og fred.
1:3-21	Efterfølgelsens og budskabets troværdighed
1:3-11	Kaldet til fortsat åndelig vækst i forholdet til Jesus.
1:12-21	Det kristne budskabs troværdighed.
2:1-2:22	Advarsler mod falsk lære
2:1-9	Guds klare dom over falsk og oprørsk lære.
2:10-22	Lærens moralske forfald og Guds dom.
3:1-16	Underbygning af troen på Jesu Kristi genkomst
3:1-13	Fastholdelse af troen på Jesu genkomst.
3:17-18	Konklusion
3:17-18	Opmuntring til fortsat vækst til Guds ære.

Bogens indhold:

Kristen efterfølgelse under angreb fra forfalskning og vantro.

Brevet er skrevet for at styrke kristne disciple til at imødegå vranglære og vantro, mens de fortsat vokser i deres forhold til Jesus Kristus.

I. Indledningshilsen

En hilsen til kristne generelt, som understregede Jesu Kristi guddommelige frelse, og med bøn om at vokse i kendskabet til ham.

II. Kristen vækst og dens grundvold

Den bedste imødegåelse af vranglære og vantro er at vokse i en hengiven efterfølgelse af Jesus Kristus. Den kristne læres ægthed bygger på øjenvidneberetninger, inspirerede profetiske skrifter samt erfaringer, der udspringer af et personligt forhold med Gud.

III. Afvisning af vranglære.

På baggrund af Bibelsk historie kunne Peter stadfæste, at ægte kristendom ville blive anfægtet og angrebet og dermed advare sine læsere mod at blive forført af underfundige lærere. Skrifterne havde åbenbart, at Gud ville straffe vranglærere, men også frelse sine disciple fra frafald og dom. De falske læreres hovmodige, spottende og tøjlesløse livsførelse ville afsløre dem, og frugten af deres lære vil føre til endnu dybere åndelig og moralsk slaveri.

IV. Stadfæstelse af troen på Jesu Kristi genkomst.

Peter understregede, at selvom troen på Jesu genkomst blev angrebet og hånet, var denne lære tydeligt stadfæstet af GT skrifterne og apostlene. Guds tidsregning er forskellig fra menneskers, og hans tilbageholdenhed med at gribe til dom skal forstås som udtryk for hans barmhjertighed og ikke som ligegyldighed eller svaghed.

At Jesus kommer igen er en stærk motivation for kristne til både at hengive sig i discipelskab og til at afvise vranglærernes fordrejede udlægninger af evangeliet.

V. Konklusion.

Peter afsluttede med endnu en gang at opmuntre sine læsere til at stå vildfarelse imod og i stedet vokse i forholdet til Jesus Kristus.

Bogens temaer:

2 Pet blev skrevet for at imødegå farlige forfalskninger af kristen moral og lære. Ved at beskrive og understrege hvordan ægte kristendom ser ud og samtidig afsløre farlige forfalskninger, har Peter givet Kirken et stærkt skrift om kristent discipelskab.

Helliggørelse er den del af frelsesprocessen, hvor den troende bevidst tilegner sig Jesu liv med det mål at blive ham mere lig. Kun Guds Ånd kan skabe denne forvandling, men han gør det aldrig mod den troendes vilje. Han virker gennem den troendes aktive hengivelse og lydige efterfølgelse af Kristus.

Når vranglære begynder at infiltrere en menighed, er det ikke nok kun at forkynde korrekt lære – de troende skal også advares mod den falske. Dette sker ved at afsløre vranglæren og forklare konsekvenserne af dens effekt på troen.

Denne lære motiverer kristne til at fortsætte i deres forhold til Jesus Kristus, fordi de ved, de skal se ham. Glæden over dette vækker længslen efter at ære ham med liv og tjeneste, så han også på tilsvarende vis kan glæde sig over sin discipel.

Universets tilsyneladende stabilitet skal ikke underminere Bibelens klare åbenbaring af Guds pludselige og voldsomme indgriben. Guds tøven med at gribe til dom skal derimod opmuntre kristne til at fremme hans Rige allerede nu blandt mennesker omkring dem.

Baggrundsinformation:

Den kristne tro er ikke spekulationer eller fabler, men den bygger på Guds overnaturlige indgriben. Den er bevidnet af øjenvidneberetninger og stadfæstet af opfyldte profetiske forudsigelser, som Skrifterne dokumenterer (1:16-19).

Dens sammenhængende lære, opbygget over tusinde år, igennem mange forskellige forfattere, bevidner Bibelens påstand, om at denne bog har sit udspring i Guds personlige åbenbaring ved Helligånden (1:20).

Bogens sammenhæng med resten af Bibelen:

Peter stadfæstede både, at GTs åbenbaring var Guds autoritative lære (2:4-8,15,22; 3:8), og at Paulus' værker var guddommelige skrifter (3:15-17). Hans to breve har klare teologiske og sproglige ligheder, fx opfattelsen af Bibelsk inspiration (se 1:16-21; 3:2 med 1Pet.10-12) og udtrykket "areete" - styrke, magt, der usædvanligt bruges om Gud (1:3 og 1 Pet 2:9). Judas' Brev er næsten en fuldstændig kopi af læren i 2 Pet kap.2.

Peter lægger meget vægt på et voksende, personligt kendskab til Herren Jesus (1:2,3,8; 2:20; 3:18).

Dette forhold modnes og vokser, når den troende søger indsigt og følger Guds lære i Skrifterne (1:5,12-21; 2:21; 3:1-2,15).

Jesu genkomst er opfyldelsen af GTs forudsigelser om "Herrens Dag" (3:8-13).

På baggrund af et voksende forhold til Jesus Kristus virker Helligånden Guds karakter ind i den troendes liv (1:4).

Jesus er mere end et menneske:

Jesus er Gud (1:1), og han skal æres i al evighed (3:18).

Helligånden er mere end en kraft:

Helligånden er den del af treenigheden, der inspirerer Bibelens forfattere (1:21).

Fader, Søn og Helligånd:

Jesus er Gud (1:1), dog er Gud Fader både differentieret fra og forenet med Jesus (1:2).

Bogens mest kendte afsnit:

1:3-11 Kristen helliggørelse.

1:19-21 Helligåndens inspiration til de Bibelske forfattere.

3:3-13 Læren om Jesu genkomst